

Sub ochii îngerilor Revoluției

*La douăzeci de ani de la o revoluție anticomunistă
românii au datoria să aleagă, în sfârșit, un președinte necomunist*

Istoria recentă a României are toate ingredientele unui coșmar. Peste puțină vreme se împlinesc douăzeci de ani (douăzeci de ani, incredibil!) de la căderea comunismului, iar noi tot cu un președinte comunist înotăm prin mocirla tranziției. Tranziție sub Ceaușescu (dinspre „societatea burghezo-moșierească” spre „paradisul roșu”), tranziție sub Iliescu, tranziție sub Băsescu. Iar în interiorul tranziției, tranziția Emil Constantinescu, paranteză fără nici o consecință pentru țară.

E limpede ca lumina zilei că dintre toți candidații de acum singurul care încarnează valorile și spiritul Revoluției din 1989 e Crin Antonescu. Nu știu cine-i organizează campania electorală, nu am timp să-i urmăresc strategia și discursurile. Din biografia și prestația lui reies două lucruri capitale: 1) n-a fost nici măcar membru PCR; 2) „calcă” a șef de stat. Pe lângă naturalețea simpatică și acuratețea discursului, Antonescu mai are și dârzenia necesară bățăliilor de cursă lungă. Va fi trecut și prin Piața Universității, în primăvara lui 1990. Cu siguranță, altfel de unde să-mi fie chipul lui atât de vechi-familiar? Chipurile întâlnite acolo nu se uită niciodată.

Mă încăpățânez să cred că în spatele lui nu se află nici un grup de ariviști interesați. Deși nu sunt liberal (nici republican) îl creditez și pentru că a știut să pună la punct grupul fanfaronilor Popescu-Tăriceanu, Vosgian, Iorgulescu *et comp*. Dacă nu va fi ales președinte românii vor demonstra, o dată în plus, că nu le pasă nici de propria lor soartă, nici de soarta copiilor lor. La douăzeci de ani (aniversare nobilă, pretențioasă!) de la o Revoluție care a făcut sute de morți nevinovați trebuie să ne luăm revanșa cum se cuvine și să alegem *primul președinte necomunist*. Să întoarcem pagina o dată pentru totdeauna. Cine a condamnat regimul „criminal și nelegitim”? Un comunist. Un produs tipic și un susținător asiduu al „sistemului ticăloșit”. Un comunist devenit peste noapte „anti”. O batjocură la adresa milioanei de morți, întemnițați, bătuți, anchetați, torturați fizic și psihic, înfomețați vreme de cincizeci de ani în România. O batjocură la adresa celor care ne-au dăruit, practic, libertatea, libertatea de a vota pentru demnitate.

Sunt conștient că această fărâmbă de text nu va înclina balanța spre bunul simț în nici o circumscripție electorală. Sunt conștient că scriu și că vorbesc aproape în pustiu de douăzeci de ani. Dar până la urmă, îmi spun, singura datorie pe care o am e față de martirii Revoluției și ai Pieței Universității. Față de acești „cetățeni de onoare” ai Adevăratei Români. Dacă fiecare persoană care va intra în cabina de votare își va aminti măcar o secundă pentru cine votează, dacă pentru o secundă retina ei va fi traversată de lungul șir de martiri care i-a dăruit acest drept de vot, atunci nu va avea cum să aleagă prost. Numai dacă e de rea credință. Vor alege intenționat prost intelectualii lui Băsescu și, neintenționat, gogomanii lui Geoană. Votați așadar! Sub ochii blânzi ai îngerilor Revoluției.

Cristian Bădiliță
Paris, 14 noiembrie 2009
(anul 20 de la Eliberare)